

«Al gimnàs» de Clara Gallach

Menció especial del concurs [«Imagina un amor»](#) en la categoria d'adults de l'edició 2018.

Acabava d'arribar a l'institut. Venia d'un centre religiós i per fi entrava a l'institut. Acabava d'aterrar i seia a primera fila. Davant, una pissarra escrostonada. Darrere, trenta feres mal formades.

Tot al meu voltant era nou. Eren noves les parets, i la taula, era nou el camí, i els llibres. Eren noves les cares que veuria cada dia, i els noms. Noms estranys, llunyans, i alguns de desconcertant. I jo també era la novetat. I aguantava.

Mirava a ningú i a tothom. Veia noies i nois pertot. El caliu general era excitant, efervescent, amarat de crits, de rialles, de fregaments. Era el contrari d'un cementiri. El contrari del carrer, de casa. Era absolutament tot el contrari de tot.

I de cop, enmig d'aquells sorolls, aquelles olors, aquell material que formaria part de mi durant tot el curs, de cop, sense avís previ, sense cap senyal sospitós, sense cap presagi caritatiu, sense cap res de res... De cop, vas aparèixer. Vas entrar per la porta d'una revolada. La porta a punt de tancar-se. La professora ja era a dins. Tothom estava prenent lloc, les rialles nervioses deixaven pas als silencis seriosos, els llibres s'anaven obrint a poc a poc. Enmig de tot això, vas entrar. I no sé per què, en aquell moment em vaig girar per mirar-te.

I per primera vegada en tota la meva vida el temps es va aturar.

Es va aturar com s'atura en sec cada segon a la minutera per començar el segon següent. Es va aturar com en un eclipsi la lluna tapa el sol. Es va aturar com l'onada que és a la cresta i està a punt de baixar. Com el primer raig de llum abans del trenc d'alba. Que sembla que dia i nit es confonguin. Que temps i espai per fi es troben.

Vas entrar per la porta, vas venir fins a la primera fila i vas asseure't al meu costat.

Acabava d'arribar a l'institut, el temps s'havia aturat i teníem classe de gimnàstica l'endemà. Parèntesi. A l'escola religiosa la gimnàstica era religiosa. Tingues fe i fes la vertical pont. Tanquem parèntesi. A l'institut vaig descobrir que la gimnàstica es feia en un gimnàs i que produïa suor i acalorament, que se t'envermellien les galtes i desprenies baf calent.

L'endemà. Eren les quatre de la tarda. O potser les tres. Ja no ho recordo perquè el temps s'havia aturat ja feia un dia. Vaig entrar al gimnàs. Vaig asseure'm al banc. A punt per treure'm els texans i posar-me les vambes. Allí baix, en aquell gimnàs, soterrat, humit. Per una petita escletxa entrava un únic rajolí tímid i encès de llum.

I allí, altre cop, sense avís previ, vas aparèixer i vas passar per davant meu, esbufegant. Em vas saludar. I altre cop el temps va agafar olor de capvespre i color d'infinit. El cor va deixar de bategar, i bategant al mateix temps... la resta del món era una fosa en blanc. El meu cos va quedar en suspensió amb els peus a terra. El color negre del teu cabell, l'únic negre que existia. La teva jaqueta, l'únic refugi possible. La teva veu, l'únic so intel·ligible. La teva olor, la meva nova cadència.

No sé ni què vaig dir. Crec que no res. Tan sols potser un somriure. O ni això. Vaig deixar que aquell moment s'apoderés de mi. Em portés on volgués. Em permetés creuar la porta, i la finestra, sortir al pati, i

volar. Volar per sobre de tot. Volar per damunt les palmeres, i l'edifici, volar i revolar. Vaig deixar que allò no marxés de mi, que aquella sensació m'aclaparés, que el cos respirés com mai abans ho havia fet.

Teníem encara no setze anys. No arribàvem ni a majoria d'edat ni a minoria d'adolescència. Ningú no ens feia cas ni fèiem cas a ningú. Prou grans per ser dos animals lliures i prou criatures per somiar cada nit.

Aquell dia al gimnàs vaig comprendre que al món m'ho podia passar bé. Que per fi hi havia un lloc per a mi.

Ara tinc cinquanta anys. Tu t'has casat, jo no. Tu tens fills, jo no. Però els teus ulls em continuen acompanyant. I la teva veu em continua sostenint. I després de tu, altres cabells, altres mans i altres veus m'han continuat despertant.

I me n'alegro tant.